

[Socialministeren.]

ledes, at der i det senest forløbne Aar har været nogen Nedgang i Lovens Anvendelse i Forhold til Loven af 15. December 1934, men at Loven dog har været anvendt af Kommunerne i et ikke uvæsentligt Omfang, og uanset den ved Loven af 1. Maj 1937 om Beskæftigelse af arbejdsløse aabnede Adgang for Kommunerne til Tilskud fra Statskassen til Dækning af Udgifter ved Arbejder iværksat efter nævnte Lov. I denne Forbindelse skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Gyldigheden af Loven af 1. Maj 1937 ophørte den 1. April 1938, men at der til Afløsning heraf i Rigsdagen er fremsat et nyt Forslag til en Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse.

Jeg mener herefter, at der fortsat er Trang til en Lovgivning, hvorved Kommunerne faar Adgang til at erholde Refusion af en Del af Udgifterne til Arbejdsløn vedrørende forholdsvis mindre betydelige kommunale Arbejder, som vedkommende Kommune iværksætter for at skaffe de i Kommunen boende arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for at henvise disse til at søge offentlig Understøttelse hos Kommunen.

Det fremsatte Forslag bygger i det væsentlige paa Bestemmelserne i Loven af 31. Marts 1937, saaledes med Hensyn til, hvilke Arbejder der kan godkendes som henhørende under Loven, den praktiske Administration af Loven gennem det for hver Amtsraadsreds nedsatte Nævn og andre Enkeltbestemmelser, herunder Bestemmelse om, hvornaar en Person har fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage anvist Arbejde, der er godkendt som henhørende under Loven.

Afvigende fra Loven af 31. Marts 1937 er navnlig følgende Bestemmelser.

Ifølge § 1, Stk. 4, i Loven af 31. Marts 1937 kunde Udgifterne til Arbejdsløn anmeldes til mellemkommunal Refusion med et Beløb af 50 Øre pr. Arbejdstime, dog at Refusionen normalt ikke kunde overskride 50 pCt. af Lønnen. Efter Loven af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond blev der af denne Fond ydet Tilskud til Kommunerne med $\frac{3}{10}$ af de Udgifter, der i Henhold til Loven af 31. Marts 1937 kunde anmeldes til mellemkommunal Refusion, saaledes at Kommunerne herefter af den i § 1, Stk. 4, omhandlede Del af Udgifterne til Arbejdsløn fik de $\frac{3}{10}$ refunderet fra Udligningsfonden, medens de resterende $\frac{7}{10}$ blev refunderet gennem den mellemkommunale Refusion. Jeg har nu fundet det rimeligt, ogsaa for at lette

Kommunernes Byrder med Hensyn til deres Andel af det mellemkommunale Refusionsforbunds Udgifter, at lade Tilskuddet til Dækning af en Del af Udgifterne til Arbejdsløn vedrørende Arbejder som de omhandlede fuldt ud afholde af Udligningsfonden, og efter Forhandling med Indenrigsministeren har jeg derfor i § 1 stillet Forslag om, at den Del af Udgifterne, der efter den tidligere Lov kunde anmeldes til mellemkommunal Refusion, nu afholdes af Udligningsfonden. Lovens Titel er derfor ogsaa udformet i Overensstemmelse hermed.

Ifølge Loven af 31. Marts 1937 skulde Vilkaarene med Hensyn til Arbejdstid fastsættes saaledes, at det blev af Interesse for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Understøttelse, men at det dog stadig var af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Der var saaledes ikke givet bestemte Regler for, hvor meget Arbejdstiden skulde nedsættes i Forhold til den normale Arbejdstid. Jeg har imidlertid fundet det rigtigst, at der nu — i Lighed med Bestemmelsen i § 11, Stk. 2, i Forslaget til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse — fastsættes som almindelig Norm en bestemt, nedsat Arbejdstid. Det er derfor i Forslagets § 1, Stk. 3, foreslaaet, at Arbejdstiden ved de her omhandlede Arbejder i Almindelighed skal fastsættes til 36 Timer pr. Uge for Forsørgere og 30 Timer pr. Uge for Ikke-Forsørgere.

Ud over disse Ændringer afviger Forslaget kun fra Loven af 31. Marts 1937 derved, at Andragender om Godkendelse af Arbejder for Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende skal behandles af det i Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse omhandlede Beskæftigelsesudvalg, og at der — efter derom af De samvirkende Sogneraadsforeninger over for Socialministeriet fremsat Ønske — kan vælges Stedfortrædere for Medlemmer af Nævnene.

Da den herhenhørende Lovgivning fortsat maa betragtes som midlertidige Foranstaltninger, har jeg foreslaaet Lovens Gyldighedsperiode begrænset til 2 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens og flere andre Medlemmer har, som bekendt, i Tinget fremsat Forslag til en Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsydelse, og det ærede Medlem og de øvrige Forslagsstillere vil nu have Lejlighed til, efter at være gjort bekendt med Indholdet af det nu fremsatte Forslag, at fremsætte deres Bemærkninger til dette